

10674_page_1052

προβαίνουμε στην παρουσίαση των απόψεων των καθηγητών της Νομικής Σχολής.

Οι καθηγητές υποστήριζαν λοιπόν ότι καμία αμφιβολία δεν υπήρχε για την κτήση της λίμνης από τη Μονή και ότι αυτή, με τα παραχωρητήρια χρυσόβουλλα, έγινε αντικείμενο εκκλησιαστικής περιουσίας, αναπαλλοτρίωτο σύμφωνα με τους ιερούς αποστολικούς και συνοδικούς κανόνες των τοπικών και οικουμενικών συνόδων επικαλέστηκαν, α) αποσπάσματα κανόνων διαφόρων συνόδων, όπως του 15ου κανόνος Αγκύρας, του 24ου Αντιοχείας, του 26ου και 33ου Καρθαγένης, στα οποία τονίζεται το αναπαλλοτρίωτο της εκκλησιαστικής περιουσίας, το οποίο "πανηγυρικά" υπόσχονταν όλοι οι Σουλτάνοι, ακολουθώντας το παράδειγμα του Μωάμεθ Β΄ του Πορθητή και επεκύρωσαν το Βεράτιο του Πατριάρχη¹⁹, β) επικαλέστηκαν αποσπάσματα από διάφορα σουλτανικά Βεράτια.

Ένα τέτοιο απόσπασμα ήταν στο από 1671 Βεράτιο του Πατριάρχη Διονυσίου Δ΄, στο οποίο γινόταν λόγος για κατοχή από τον Πατριάρχη, αμπελώνων, κήπων, πλοίων, μυλώνων, Μοναστηρίων, κληροδοτημάτων, για χάρη των εκκλησιών.

Στο από 1754 Βεράτιο του Πατριάρχου Κυρίλλου Ε΄ στη 6΄ πατριαρχεία του (1752-57), γινόταν λόγος για εξουσία αυτού στις Εκκλησίες, στα Μοναστήρια και στα κτήματα αυτών, αναλυτικά.

Μνημονεύεται επίσης το από 1901 Βεράτιο του Πατριάρχη Ιωακείμ Γ΄ στη 6΄ πατριαρχεία του (1901-1912), το οποίο έλεγε: "Μηδείς επέμβανέτω εις τὰς ἀμπελούς, τούς κήπους, τὰς ἐπαύλεις, τούς ἀγρούς τὰ λειβάδεια, τὰς πανηγύρεις, τὰς μονάς, τὰ ἀγιάσματα καί τούς μύλους τῶν ὑπὸ τὴν Πατριαρχικὴν δικαιοδοσίαν Ἐκκλησιῶν, ὡς καί εις τὰ πράγματα καί θρέμματα τὰ ἀφιερωμένα στούς παραπλησίους οἴκους, ἐργαστήρια καί ἄλλα ἔθνικα κτήματα αὐτῶν, ἀλλὰ διαμενέτωσαν ταῦτα ὑπὸ τὴν κατοχὴν καί νομὴν αὐτῶν ὡς ἀνέκαθεν".

Και ο Σουλτάνος της εποχής της Ελληνικής Επανάστασης (1821) είχε δώσει την ίδια υπόσχεση με Βεράτιο στους διαφόρους Πατριάρχες της εποχής εκείνης, στο Γρηγόριο Ε΄, τον Ευγένιο Β΄ και σε άλλους. Και αν ληφθεῖ υπόψη η ακραία γνώμη, ότι η αυθαίρετη

19. Βεράτιο ήταν στο σουλτανικό καθεστώς αυτοκρατορικό διάταγμα που χορηγούσε προνόμια. Τέτοια ήταν και τα προνόμια που είχε χορηγήσει στο Οικουμενικό Πατριαρχείο ο Μωάμεθ Β΄ ο Πορθητής, τα οποία όμως τις περισσότερες φορές δεν τηρούνταν.

προβαίνουμε στην παρουσίαση των απόψεων των καθηγητών της Νομικής Σχολής.

Οι καθηγητές υποστήριζαν λοιπόν ότι καμία αμφιβολία δεν υπήρχε για την κτήση της λίμνης από τη Μονή και ότι αυτή, με τα παραχωρητήρια χρυσόβουλλα, έγινε αντικείμενο εκκλησιαστικής περιουσίας, αναπαλλοτρίωτο σύμφωνα με τους ιερούς αποστολικούς και συνοδικούς κανόνες των τοπικών και οικουμενικών συνόδων επικαλέστηκαν, α) αποσπάσματα κανόνων διαφόρων συνόδων, όπως του 15ου κανόνος Αγκύρας, του 24ου Αντιοχείας, του 26ου και 33ου Καρθαγένης, στα οποία τονίζεται το αναπαλλοτρίωτο της εκκλησιαστικής περιουσίας, το οποίο "πανηγυρικά" υπόσχονταν όλοι οι Σουλτάνοι, ακολουθώντας το παράδειγμα του Μωάμεθ Β' του Πορθητή και επεκύρωσαν το Βεράτιο του Πατριάρχη¹⁹, β) επικαλέστηκαν αποσπάσματα από διάφορα σουλτανικά Βεράτια.

Ένα τέτοιο απόσπασμα ήταν στο από 1671 Βεράτιο του Πατριάρχη Διονυσίου Δ', στο οποίο γινόταν λόγος για κατοχή από τον Πατριάρχη, αμπελώνων, κήπων, πλοίων, μυλώνων, Μοναστηρίων, κληροδοτημάτων, για χάρη των εκκλησιών.

Στο από 1754 Βεράτιο του Πατριάρχου Κυρίλλου Ε' στη 6' πατριαρχεία του (1752-57), γινόταν λόγος για εξουσία αυτού στις Εκκλησίες, στα Μοναστήρια και στα κτήματα αυτών, αναλυτικά.

Μνημονεύεται επίσης το από 1901 Βεράτιο του Πατριάρχη Ιωακείμ Γ' στη 6' πατριαρχεία του (1901-1912), το οποίο έλεγε: "Μηδείς έλεμδανέντω εις τάς άμπελους, τούς κήπους, τάς έπαύλεις, τούς άγρούς τά λειβάδεια, τάς πανηγύρεις, τάς μονάς, τά άγιάσματα καί τούς μύλους τών υπό τήν Πατριαρχικήν δικαιοδοσίαν Έκκλησιών, ώς καί εις τά πράγματα καί θρέμματα τά άφιερωμένα στους παραπλησίους οίκους, έργαστήρια καί άλλα έθνικά κτήματα αυτών, αλλά διαμενέντωσαν ταύτα υπό τήν κατοχήν καί νομήν αυτών ώς άνέκαθεν".

Και ο Σουλτάνος της εποχής της Ελληνικής Επανάστασης (1821) είχε δώσει την ίδια υπόσχεση με Βεράτιο στους διαφόρους Πατριάρχες της εποχής εκείνης, στο Γρηγόριο Ε', τον Ευγένιο Β' και σε άλλους. Και αν ληφθεί υπόψη η ακραία γνώμη, ότι η αυθαίρετη

19. Βεράτιο ήταν στο σουλτανικό καθεστώς αυτοκρατορικό διάταγμα που χορηγούσε προνόμια. Τέτοια ήταν και τα προνόμια που είχε χορηγήσει στο Οικουμενικό Πατριαρχείο ο Μωάμεθ Β' ο Πορθητής, τα οποία όμως τις περισσότερες φορές δεν τηρούνταν.